І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 4-го БЕРЕЗНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MARCH 4, 1975 No. 42. VOL. LXXXII.

ОФОРМЛЕНО УКРАЇНСЬКИЙ КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ, ВІДЗНАЧЕННЯ ЯКОГО ВЖЕ ПОЧИНАЮТЬСЯ

Ню Йорк. — Минулої суботи, 1-го березня, саме в той день, як в країні формально започатковано святкування 200-річчя проголошення незалежности З'єднаних Стейтів Америки, яке припадає на 4 липня наступного, 1976-го року, тут остаточно оформлено репрезентативний Український Крайовий Комітет 200-річчя Американської Незалежности, який тепер репрезентуватиме українську етнічну групу в загально-американських святкуваннях та координуватиме українську участь у цих святкуваннях в поодиноких містах і стейтах, яку ведуть і плянують творені тепер місцеві Українські Комітети. Український Крайовий Комітет 200-річчя Американської Незалежности оформлено на скликаних Екзекутивою Українського Конгресового Комітету окремих нарадах представників багатьох центральних українських установ і організацій. Наради, які відбулися в приміщеннях Українського Інституту Америки в пополудневих годинах, започаткував молитвою приявний на них Архиєпископ УПЦеркви Владика Марко, їх відкрив коротким словом і опісля на бажання зібраних ними проводив екзекутивний віце-президент Йосип Лисогір. В цих нарадах взяли участь члени Екзекутиви УККА з президентом проф. Левом Добрянським у проводі та кругло 70 представників організацій, між ними представники наукових і професійних товариств, молоді, жіноцтва та ін. Після відкриття та вступного слова п. Лисогора, екзекутивний директор УККА мгр І. Базарко поінформував про причини і цілі цих громадських зборів та познайомив приявних із становищем УККА, як це з'ясовано в його листі-запрошенні на ці наради (гл. „Свобода", 27-го лютого). Про дотеперішню працю створеного вже раніше тимчасового Комітету інформували його голова проф. Тарас Шмаґала, який зокрема зупинився на можливостях української участи в загально-американських святкуваннях та пороблені вже в цій справі заходи у Вашингтоні, і президент Комітету Володимир Бакад, який інформував головно про пляни і можливості українських програм у цих святкуваннях та про пороблені вже в цій справі заходи. Їхні інформації доповнив Й. Лисогір, з'ясувавши при цьому коротко також завдання і можливості оформленого Українського Крайового Комітету. Після коротких дебат на тему пороблених заходів та дальших можливостей, оформлено запляновани й Крайовий Комітет, у склад якого на пропозицію мгра І. Базарка, увійшли члени дотеперішнього тимчасового Комітету та обрані представники організацій: проф. Тарас Шмаґала, Володимир Бакад, Йосип Лисогір, мгр Іван Винник, ред. Ярослав Гайвас, д-р Степан Курилас, д-р Іван Скальчук, д-р Богдан Футей, д-р Юліян Куляс, проф. Іван Телюк, мгр Іван Базарко і д-р Іван Козак (комбатанти), два представники, що їх виделеґують молодечі організації і три представниці зорганізованого жіноцтва та представники професійних товариств. У склад Комітету автоматично входять голови всіх стейтових і місцевих Українських Комітетів 200-річчя Американської Незалежности. Склад Комітету може бути поширений кооптуванням ще інших членів відповідно до потреби. Будуть також створені відповідні комісії і референтури, як мистецька, спортова і т. п. Дальше, запляновано Почесний Комітет, до якого будуть запрошені зокрема Владики і Представники Церков та найбільш заслужені громадяни.

Негайно після цих нарад оформлений в їх результаті Український Крайовий Комітет відбув свої перші наради.

Згідно з пропозицією мгра Івана Базарка, відбуті минулої суботи наради та обраний в їх результаті Український Крайовий Комітет були черговим етапом у заініційованій УККомітетом української участи в святкуваннях 200-річчя Американської Незалежности. Завершенням цього організаційного етапу на крайову скалю будуть чергові наради вже оформленого Крайового Комітету та представників крайових організацій і установ, які заплянувано на початок квітня.

ПОЧАЛИСЯ ОФІЦІЙНІ ВІДЗНАЧУВАННЯ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

AMERICAN REVOLUTION BICENTENNIAL 1776-1976

Вашингтон. — У суботу, 1-го березня, по всіх стейтах почалися офіційні відзначування 200-річчя Американської Незалежности і ці святкування триватимуть до 31-го грудня 1976-го року. Досі зголошено до Адміністрації 200-річчя Американської Незалежности, федеральної агенції, яка координує і стимулює відзначування цієї річниці в стейтах і окремих місцевостях, коло 6,000 програм і проєктів. Під час цього 22-місячного періоду відбуватимуться паради, промови, „фаєрверки", мистецькі виставки, спеціяльно написані для цієї річниці опери і театральні вистави, будуть відтворені битви із Американської Революції, будуть далі видаватися пропам'ятні медальйони і поштові значки тощо. Отже, відзначування 200-річчя Американської Незалежности проходитиме по містах і містечках, а навіть маленьких селах ЗСА, які самі виготовили програми і проєкти і переводитимуть їх в життя.

Деякі критики неґативно ставляться до такого способу відзначування такої важливої річниці, вказуючи, що Адміністрація 200-річчя Американської Незалежности на своєму календарі подій досі не зазначила, що має бути „центральним пунктом", який зосереджував би в собі все значення цих святкувань. Наприклад, далі продовжуються суперечки, котре місто має бути центром відзначувань — Филядельфія, Бостон чи Вашингтон. Ці суперечки почалися ще в 1962-му році і продовжуються досі. Натомість Джон Ворнер, директор Адміністрації 200-річчя, обстоює думку, що „відзначування відбуватимуться всюди", тобто, не федеральний уряд, а стейти, міста, громади і організації головним чином спричиняться до відсвяткувань цієї знаменної річниці. Він вказує, що всі програми і проєкти, запляновані на наступних 22 місяці, проходитимуть під трьома гаслами: „Спадщина '76", „Фестиваль ЗСА" і „Горизонти '76". Адміністрація 200-річчя тільки координуватиме програми і проєкти, а також через стейтові і територіяльні Комісії допомагатиме місцевостям і організаціям фінансувати ці програми.

Існують ще інші проблеми. Наприклад, етнічні групи твердять, що координатори відзначувань досі замало уваги присвячували вкладові т. зв. „етників" у культуру і розвиток ЗСА, а деякі критики вважають, що меншинам і етнічним групам присвячується забагато уваги. Можна почути закиди, що деякі проєкти і програми „надто комерційні", а речники бизнесового сектора та Адміністрації 200-річчя, заявляють, що без підтримки з боку різних підприємств багато місцевих проєктів не могли б бути переведені в життя.

Різноманітність програм і проєктів, як також різноманітність поглядів щодо найкращих способів відзначування цієї знаменної річниці, скомплікована також тим, що крім офіційної крайової Адміністрації 200-річчя Американської Незалежности і офіційних стейтових і міських Комісій, існує багато комітетів, які не були апробовані урядовими чинниками, а на власну руку організують різні програми і проєкти.

Не зважаючи на всі комплікації і недомагання, відзначування 200-річчя Американської Незалежности офіційно почалося минулої суботи, 1-го березня.

ЕКЗЕКУТИВА І ПОЛІТИЧНА РАДА УККА ВІДБУЛИ ЗАСІДАННЯ

Ню Йорк. — Минулої суботи, 1-го березня, тут в приміщеннях Українського Інституту Америки відбулися перед полуднем наради Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки, які попередили громадські наради для оформлення Українського Крайовогр Комітету 200-річчя Американської Незалежности, а після цих громадських нарад відбулося засідання Політичної Ради УККА. Інформації про ці засідання будуть подані в черговому числі „Свободи".

Комісія дослідів стану в сучасній Україні і прав людини УККА відбула наради

Ню Йорк. В суботу 1-го березня тут відбулися поширені наради Комісії дослідів стану в сучасній Україні та прав людини при Українському Конґресовому Комітеті Америки. В нараді взяли участь також представники Комітету Оборони Валентина Мороза з Вашингтону Є. Іванців, А. Міхняк та А. Чорнодольський. На нараді обмірковано і узгіднено справу публікації поточних інформацій Комісії у відновлених „Конґресових вістях УККА", а також заслухано звідомлення голови комітету Оборони Валентина Мороза Є. Іванціва про дальші заходи Комітету в справі В. Мороза. Комітет має в пляні актуалізувати справу Валентина Мороза на цій сесії Конґресу і намітив відповідні пляни, що їх Комісія прийняла до відома. Нарадами Комісії проводив її голова проф. Богдан Гнатюк.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. — Заходами Злучених Організацій, місцевого Відділу УККА, тут відбудеться в неділю 9 березня о год. 4 по полудні Шевченківське свято. В програмі приймають участь учні школи при парафії св. Володимира, Рідної Школи, школи св. Йосафата, молодечі організації СУМА Пласт і ОДУМ, Студентське товариство ім. А. Коцка та Молоді бандуристи під проводом Григорія Китастого.

204-ий Відділ УНС відзначить своє 50-річчя імпрезою та приєднанням 50 нових членів

Ню Йорк, (В.С). — Учасники річних Загальних Зборів 204-го Відділу УНСоюзу ім. о. Агапія Гончаренка, які відбулися тут в домі „Самопомочі", однозгідно вирішили відзначити в цьому році 50-річчя існування Відділу імпрезою і приєднати до цих святкувань 50 нових членів. Для підготовки відповідної ювілейної імпрези буде обрана спеціяльна комісія на чергових зборах Відділу, а членську кампанію за здобуття до ювілею 50 нових членів започаткував уже секретар цього Відділу д-р Василь Палідвор здобутком 8 нових членів. Він теж у звіті та в заключному слові закликав членство Відділу допомогти йому у акції приєднування нових членів.

У Зборах, якими проводила президія у складі: д-р Олександер Соколишин — предсідник і д-р Василь Палідвор — секретар, взяли участь представники централі — головний секретар Володимир Сохан і обласний організатор Василь Оріховський та виголосили доповіді про стан УНСоюзу, його членство, фінанси й Українську Будівлю, та про вклад 204-го Відділу в членську кампанію і діяльність УНСоюзу. Оба доповідачі висловили признання за віддану працю у Відділі його фінансового секретаря д-ра Василя Палідвора.

Відкрив збори предсідник коротким словом та зарядив однохвилинну мовчанку для вшанування померлих членів, список яких відчитав секретар. Після затвердження порядку нарад і вибору президії, секретар д-р В. Палідвор відчитав протокол з попередніх річних Зборів та місячних зборів для вибору делеґатів на 28-му Конвенцію, а дальше по черзі звітували: предсідник д-р О. Соколишин, фінансовий секретар д-р В. Палідвор, касир мґр Тарас Керницький, та англомовна секретарка Софія Карплюк. У своєму звіті подав д-р Палідвор числа руху членства і стану, який зменшився внаслідок втрати 58 членів у році, коли в тому самому часі приєднано 35 нових членів (в тому 33 — д-р Палідвор і 2 — С. Карплюк). Сума забезпечення всіх членів Відділу зросла за звітовий час і вона при кінці 1974 року виносила $706,985. До Головної Кан -

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЛЕОНІДА ПЛЮЩА „РОБЛЯТЬ АБО ВЖЕ ЗРОБИЛИ БОЖЕВІЛЬНИМ" – КАЖЕ ЙОГО ДРУЖИНА

Леонід Плющ

Торонто (Комітет Оборони Валентина Мороза). — Як уже коротко інформовано, в попередньому повідомленні, в якому говорилося про Валентина Мороза, представник Комітету Оборони Валентина Мороза відбув 13-го лютого ц. р., телефонічну розмову з Тетяною Ходорович, яка перебуває в Москві. В цій розмові вона повідомила, що адміністрація шпиталю, де перебуває Леонід Плющ, зробила виняток (там тепер карантин) і дозволила його дружині відвідати його в понеділок, 10-го лютого ц. р. У Леоніда Плюща є якась інфекція на обличчі і також червоні плями. Його психічний стан дуже поганий. У нього були порожні очі, він нічим не цікавився, нічого не розказував. Тому його дружина немогла з ним розмовляти, а коли поставила йому деякі питання, одержала тільки дуже короткі відповіді. Чи його лікують? Так, дають три таблетки трифтазини два рази денно (це дуже сильні таблетки на заспокоєння нервів і є знані на Заході як стелязин). Чи ходить він на прохід? Ні, бо холодно. І ще чому? Все одно... тяжко одягатися. Що він робить? Переважно лежить. Чи щось читає? Не може ні читати, ні писати. Він взагалі на ніщо не реагував. Його дальше тримають в кімнаті з шалено хворими. Коли його дружина розпитувала лікарів про ліки, якими його „лікують", їй сказали, що не будучи лікарем, вона цього все одно не зрозуміє. Вона сказала Тетяні Ходорович, що її чоловіка роблять, або вже зробили божевільним. Чому це роблять — його приятелі не знають і є цим дуже занепокоєні. Дружина Плюща уважає, що якщоб його побачив об'єктивний психіятр, то напевно прийшов би до висновку, що перед ним божевільний чоловік.

Тетяна Ходорович також сказала, що дружині академіка Андрея Сахарова дальше не дозволяють виїхати до Італії лікувати очі (вона сліпне в наслідок поранення під час війни) — це є один із засобів натиску на Сахарова з боку органів КҐБ. Вона також сказала, що письменник Едвард Кузнецов, який перебуває в совєтському концтаборі, вже два місяці не одержує листів від своєї дружини Сильви Зальмансон, яку недавно звільнили з концтабору і дозволили виїхати до Ізраїля. Представник Комітету Оборони Валентина Мороза повідомив про це ізраїльського консуля, який перевірить, чи Сильва Зальмансон справді так довго не писала, чи може совєтські цензори не доручають її листів їй чоловікові.

М. МІГАЙЛОВА ЗАСУДЖЕНО НА СІМ РОКІВ ВАЖКИХ РОБІТ З ЗАБОРОНОЮ ПИСАТИ НА НАСТУПНИХ ЧОТИРИ РОКИ

Нові Сад, Юґославія. — Місцевий суд, виконуючи доручення президента Тіта, засудив відомого письменника-дисидента Мігайла Мігайлова на сім років, з забороною писати і публічно виступати упродовж чотирьох років після звільнення з ув'язнення. Мігайла Мігайлова обвинувачувано в критиці юґославського режиму і в „очорнюванні" юґославської системи в закордонній пресі. Подаючи до відома цей суворий вирок, головний суддя Драґомір Цветковіч заявив, що йдеться тут про осторогу „для окремих осіб і для загалу населення". З цією метою перестороги студентам юридичного факультету місцевого університету доручено бути присутніми на суді в час проголошення вироку. Загально відомо, що суд виніс такий суворий присуд на особисту інтервенцію Тіта, який безпосередньо перед винесенням вироку, в тому часі, як відбувався суд, виступив з промовою, в якій між іншим заатакував також і Мігайлова.

Сам обвинувачений, виступаючи на суді у своїй обороні, заявив, що його судять за здогадне очорнювання країни і системи, мовляв, він у своїх писаннях твердив, що в Юґославії немає свободи слова і преси. „Згідно з нашою конституцією, говорив Мігайлов, юґославець має право висловлювати свою власну опінію. Але, зазначив він у висновку, коли б справді так було, то я сьогодні тут не був би". Оборонці Мігайлова у заключному виступі апелювали до судді не піддаватися натискові режиму, стверджуючи, що навіть в Середньовіччі закон цього району не дозволяв на те, щоб суддів застрашував цар. Все, це однак, не допомогло і суд засудив Мігайлова на довголітнє увязнення.

Мати і сестра М. Мігайлова, які живуть в Александрії, стейт Вірджінія, подали до преси протест, стверджуючи, що це вже вчетверте юґославський суд засуджує його упродовж останніх десяти років. Вони просять „всіх людей доброї волі", щоб вони протестували проти цього несправедливого присуду і допомогли добитися звільнення Мігайлова з ув'язнення.

Віктор Красін виїздить до Канади

Москва. — Агенство Асосієйтед Прес повідомило, що відомий колись у дисидентських колах протирежимний діяч Віктор Красін, який відтак на суді разом з Петром Якорем в 1973 році визнав вину і „покаявся", одержав совєтську візу на виїзд до Канади. В. Карасін був засуджений в 1973 р. на 3 роки ув'язнення і на 3 роки заслання. Після „покаяння" йому кару не тільки скасовано, а й звільнено його з ув'язнення, подібно як це сталося з П. Якорем.

Разом з повідомленням про Красіна, агенство поінформувало, що іншого дисидента, недавно арештованого Анатолія Марченка будуть судити за „нарушення умов про його звільнення". Справа в тому, що КҐБ закидає Марченкові, що він припинив зголошуватися кожного дня на поліційній станиці у місці замешкання.

Поет Олесь Бабій помер у Чикаґо

Чикаґо. — В неділю 2 березня рано помер тут на 78-му році життя відомий поет і прозаїк із Західньої України св. п. Олесь Бабій, народжений в 1897 році. Покійний поет був активний в політичному і громадському житті та приймав участь в установчому конгресі Організації Українських Націоналістів в 1929 року, за що польський суд засудив його на чотири роки ув'язнення. Літературну діяльність почав у символістичній групі „Митуса". Відомі такі його літературні збірки: „Поезії", „За щастя оманою", „Ненависть і любов", поема „Гуцульський курінь", а прозових — збірка новель „Гнів", повісті „Перші стежі", „Останні", „Дві сестри". Вже після Другої світової війни на еміграції появилися дві збірки його поезій „Жнива" та „Світ і людина". Св. п. Олесь Бабій писав також твори для дітей. Був співробітником „Літературно-Наукового вісника" і „Вісника" за редакцією Дмитра Донцова. Похорони св. п. Олеся Бабія заповіджені на середу 5 березня в Чикаґо.

В ЧИКАҐО РОЗГОРНЕНО ШИРОКУ АКЦІЮ ПРОТЕСТУ З ПРИВОДУ ПРИЇЗДУ СОВЄТСЬКИХ ЦЕРКОВНИКІВ

Чикаґо (УККА). — Тут розгорнено широку акцію протесту з приводу приїзду совєтських „духовних" делеґатів, в якій приймає участь вся українська організована спільнота чикаґської метрополії. Акцію очолює місцевий відділ УККА, в приміщенях якого, в понеділок, 24 лютого, відбулася нарада представників духовенства, церковно-релігійних і громадсько-суспільних організацій.

Нарадами проводив голова чикаґського відділу УККА адвокат д-р Юліян Куляс, а представництва місцевих українських церков з їхніми організаціями очолювали: о. протопресвітер Федір Білецький, настоятель українського православного катедрального собору св. Володимира; о. прелат Петро Леськів, настоятель українського католицького катедрального собору св. о. Миколая; о. крилошанин Маріян Бутринський, настоятель українського католицького собору свв. Володимира і Ольги; пастор Григорій Матвіїв від українських євангельських церков, а від інших парафій були парохами делеґовані миряни, представники їхніх парафіяльних організацій.

Наради започаткував словом-введенням д-р Ю. Куляс, а про засяг підготови самої наради та наміченої акції реферували ред. М. Денисюк і д-р В. Маркусь, обидва члени Парафіяльної Ради собору свв. Володимира і Ольги. В дискусії промовляли всі Отці настоятелі парафій, о. шамбелян Ярослав Свищук і Ю. Степовий, редактори „Нової Зорі", д-р П. Турула (параф. св. Йосифа), проф. М. Семчишин (собор св. Володимира), О. Пошиваник (парафія св. Софії), ред. М. Панасюк (УККА), інж. Д. Григорчук (ТУК), ред. О. Сацюк, мгр М. Турянський, С. Канафоцький і інші.

Після обговорення можливостей переведення акції протесту учасники наради вирішили: 1) Проголосити спільне становище в обороні матірніх Церков на рідних землях, яке підпишуть: Владика Кир Ярослав, єпископ для українців католиків, Владика Кир Константин, український православний єпископ, пастор Олекса Гарбузюк від українських євангельських Церков і д-р Юліян Куляс, голова УККА. 2) Це становище буде проголошене не тільки в українській пресі, але також в офіціозі римо-католицької чикаґської архидієцезії, в офіціозі міжнародної Ради Церков під редакцією МекІнтаєра, та в двох чикаґських американських щоденниках по пів сторінки (в суботу, 1-го березня в „Дейлі Ньюз" і в неділю, 2-го березня в „Сан Таймс"). 3) Відбути Молитовну Маніфестацію в понеділок, 3 березня 1975 р. на площі Сівік Сентер, о год. 6.30 ввечері. Координатором маніфестації буде о. крилошанин Маріян Бутринський, а молитви проведуть о. прелат Петро Леськів, о. протопресвітер Федір Білецький і пастор Олекса Гарбузюк. До участи в маніфестації запрошено інші національні групи. 4) Вирішено взяти участь у пікетуванні біля МекКормік Інн, де прийматимуть делеґацію (у вівторок 10 год. ранку). 5) Вирішено взяти участь в пресовій конференції, що її влаштовує Комітет Поневолених Народів.

У понеділок, 3-го березня вранці, ред. М. Денисюк повідомив телефоном, що акція протесту у зв'язку з відвідинами в тому місті делеґації совєтських церковників розгортається згідно з наміченим пляном. Уже в суботу, 1-го березня, в офіціозі чикаґської римо-католицької дієцезії „Ню Ворлд" та в двох місцевих американських щоденниках появилися півсторінкові тексти спільного становища Владик і представників Українських Церков. Того ж самого дня совєтська делеґація приїхала до Чикаґо і під час прийняття, яке влаштовано для неї в Палмер Гавз, молодь з Т-ва Бориса і Гліба при парафії свв. Володимира й Ольги роздавала при вході приготовані своєчасно Громадським Комітетом летючки. Ті ж летючки роздавала молодь Пласту і СУМА в неділю в кількох інших місцях, де приймали совєтських церковників. На понеділок, 3 березня, на год. 6.30 вечора була запляновано молитовна маніфестація на площі Сівік Сентер.

УККА приготовляє протисовєтську демонстрацію у Пассейку

Пассейк, Н. Дж. — Згідно з повідомленням управи Відділу УККА Пассейку і округи, покликаний тут Громадський комітет підготовляє на неділю, 9 березня, год. 1 по полудні загальну маніфестацію і демонстрацію проти делеґації Церков з СССР, яку очолює митрополит Філарет, який узурпує собі право репрезентувати всіх українських вірних в Україні, а фактично є намісником московського патріярха Пімена в Україні, очолюючи тим Російську Православну Церкву. Громадський комітет має повну підтримку священиків Української Католицької і Української Православної Церков.

Демонстраційний похід почнеться біля Української Централі та Народного Дому, 240 Гоп Евеню. Громадський комітет звернувся з закликом до всього громадянства Пассейку і околиці, а також сусідніх стейтів взяти активну участь в маніфестації.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ставка на „демократію

Газета „Известия", орган Верховної ради СССР, з 25 лютого опублікувала коментар про „Небезпечні концепції", або про „фронти ідеологічної боротьби". У статті дається досить докладну аналізу міжнародної політичної ситуації і насвітлюється різні західні політичні концепції з одночасним протиставленням їм совєтської точки зору і совєтської політики. У своїх міркуваннях автор статті виходить з твердження, що „соціялістичний світ безупинно розвивається", а „сфери впливу світу капіталізму звужуються", що мало б передрішувати розвиток міжнародних відносин в користь СССР.

Ілюстрацією для такої вихідної тези совєтського коментара є різні погляди західніх політичних письменників, які у свій час говорили про „однополюсний світ" на чолі із ЗСА, відтак про „двополюсний" — із ЗСА і СССР, небавом модифікуючи „двополюсність" та „триполюсність", додавши ще Китай. Новішими формами є теорії про „п'ятиполюсність" і, врешті, найновіша — „мультиполюсність". Ці зміни в поглядах на Заході совєтська газета оцінює як своєрідний посередній доказ „безупинного зростання" могутности і переваги СССР і „соціялістичної співдружности", у висліді чого треба було західнім авторам не тільки модифікувати погляди, а й крок за кроком приймати совєтську точку зору.

Ця „совєтська точка зору" особливо цікава, бо вона розкриває далекойдучу схидність совєтських ватажків, які, з одного боку, говорять про „фронт ідеологічної боротьби" і „неминучу перемогу соціялістичної системи" у „протиборстві" проти капіталістичного світу, чому найпрактичніший вислів дав колись Нікіта Хрущов, говорячи про те, що „ми вас угробимо", а з другого — про „тривале співіснування" країн з різними соціяльними системами з міражем миру у світі „по справжньому тривкого, демократичного, справедливого".

Ця схидність, що свідчить про пропасть між совєтською теорією і практикою також і на відтинку міжнародних відносин, демонстрована у совєтській пропозиції будувати „тривалий мир" у світі на засадах „пошанування прав, суверенности, законних інтересів всіх без вийнятку країн — „великих" і „малих", що входять в такі і інші групи, об'єднання, або без них".

Ставка на „справедливість", „пошанування прав", „демократію" є тепер важливою формою „ідеологічної боротьби", яку веде Москва, враховуючи зміни, що у цілому світі відбуваються, а в першій мірі з уваги на появу на міжнародній арені недавно звільнених з колоніяльної залежности багатьох народів т. зв. третього світу.

Щоб їх собі з'єднати, Москва робить ставку на . . . демократію, а совєтський автор намагається дискредитувати в офіційному органі західні політичні концепції, надіючися, що протиставленням між цими „помилковими" концепціями з одного боку, а совєтським міражем „нового світового порядку з другого — вдасться „полонити" уми і серця народів Африки, Азії і Латинської Америки.

Добра пропозиція

Минулого тижня демократичний сенатор Джон Пасторе із Ровд Айленду запропонував схвалити новий Додаток до Конституції ЗСА, щоб в майбутньому знову не витворилася така ситуація, яка існує тепер, що два найвищі пости в країні, тобто президента і віцепрезидента, обсаджені особами, які не були обрані громадянами ЗСА шляхом нормальних виборів, а були призначені на ці пости згідно з 25-им Додатком до Конституції. Як відомо, коли в 1973-му році зрезигнував віцепрезидент Спіро Егню, то тодішній президент Ричард Ніксон призначив на його місце лідера Республіканської меншости в Палаті Репрезентантів Джералда Форда. Але 8-го серпня 1974-го року зрезиґнував президент Ніксон, а новим президентом ЗСА став віцепрезидент Форд, який найменував Нелсона Рокефеллера на пост віцепрезидента. Після затвердження Конгресом, Рокефеллера заприсяжено на цей пост 19-го грудня минулого року. Таким чином витворилася ситуація, якої напевно не передбачили автори 25-го Додатку до Конституції, ратифікованого в 1967-му році, а саме, що до січня 1977-го року виконавчу частину федерального уряду очолюватимуть особи, які були призначені на ці пости, а не обрані населенням ЗСА.

Це не означає, що президент Форд і віцепрезидент Рокефеллер не вив'язуються із своїх обов'язків. Може бути, що історія навіть покаже, що вони були знаменитими президентом і віцепрезидентом. Але Конституція ЗСА забезпечує за кожним громадянином право голосувати на президента й віцепрезидента країни. Як заявив сенатор Пасторе, 25-ий Додаток до Конституції, згідно з яким Джералд Форд і Нелсон Рокефеллер, були призначені на свої теперішні пости, перший раз в історії країни анулював це конституційне право кожного американського громадянина.

Щоб запобігти подібній ситуації в майбутньому, сенатор Пасторе правильно пропонує схвалити і ратифікувати новий Додаток до Конституції, який вимагав би, щоб були переведені спеціяльні вибори на президента та віцепрезидента, якщо призначений, а не обраний населенням віцепрезидент з будь-яких причин був би змушений перебрати функції президента і служити на тому пості більше між 12 місяців. Між іншим, сам президент Форд також заявив, що Конгрес повинен „переглянути" 25-ий Додаток до Конституції, згідно з яким він сам став спершу віцепрезидентом, а опісля президентом ЗСА. Отже, 25-ий Додаток не видержав проби життя і тому повинен бути уневажнений, а на його місце ратифікований новий, який привернув би громадянам ЗСА конституційне право завжди обирати своїх двох найвищих урядовців.

В Арґентині ліві терористи вбили американського дипломата

Кордоба, Арґентина. — У п'ятницю, 28 лютого, ліві терористи т.зв. „Монтенерос", які заявляють свою льояльність до померлого президента Хуана Перона, вбили почесного американського консула Джона П. Іґена, якого схопили минулої середи. Консул Іґен був схоплений у відплату за вбиття двох членів тієї терористичної організації під час перестрілки з поліцією. Після схоплення Іґена, „Монтенерос" зажадали, щоб урядові чинники на телебаченні показали 4-ох інших членів тієї організації, які нібито мали бути арештовані поліцією.

М. Сосновський

МАО, ПОЛІТИКА „ЛЮДОНЕНАВИСНИЦТВА" І СССР

2

Обманливі є заяви Китаю про готовість дати максимальну допомогу визискуваним і поневоленим народам, пише „Правда". Фактично, йдеться про „намагання сформувати щось на зразок єдиного фронту противників світового соціялізму", і тут Пекін готовий йти на союзи з найбільш реакційними колами. „Правда" звертає увагу на те, що тепер наголос у зовнішній політиці Пекіну дещо „пересунувся". Ще недавно, упродовж кількох років була мова виключно про „загрозу із Півночі". Тепер, від останньої сесії Всекитайського Конгресу, Пекін твердить, що СССР „створює видимість на Сході, а наносить удар на Заході". За цим криється плян, пише „Правда", щоб до співробітництва проти СССР притягнути Західню Европу, залякуючи її нібито „совєтською небезпекою", і таким чином не допустити до успішного закінчення Европейської конференції для справ безпеки і співробітництва.

Збереження статусу кво в Азії — передумова погодження з Китаєм

Останній розділ статті, де мова про совєтські пропозиції і вимоги до Китаю, є фактично найсуттєвішим, бо вказує виразно на совєтські мотиви і сподівання у цій „релігійній війні", що розгорнулася між двома комуністичними центрами з претенсіями на провід міжнародного комунізму. Відкинувши закиди, мовляв, СССР у будь-якій мірі винний за конфлікт з Китаєм, „Правда" пише, що „Совєтський Союз не зробив ні одного кроку, який наносив би шкоду національним інтересам китайського народу". Мало того, в розумінні совєтського режиму, інтереси СССР і Китаю збігаються, а не протистоять собі, і є всі підстави для найкращої співпраці.

Основний момент, якому совєтська газета від імени совєтського уряду присвячує найбільше уваги, — це справа китайських територіяльних претенсій. З совєтського боку до Китаю немає „ніяких територіяльних претенсій", а якщо це територіяльне питання актуальне, то тільки з уваги на „претенсії з китайського боку". По сьогодні, пише „Правда", офіційні китайські чинники формально не спростували цитованих у західній пресі „експансіоністських заяв Мао, в яких висловлена претенсія на значні райони совєтської землі".

У зв'язку з цим „Правда" робить деяку екскурсію „в історію", заявляючи, що „совєтсько - к и т айський кордон — вислід історичного розмежування двох держав, зафіксованого у двохсторонніх договірних документах. Совєтсько - китайський кордон був кордоном дійсної інтернаціональної дружби між СССР і КНР до того часу, поки група Мао не видумала фактично неіснуючого „територіяльного питання", як засобу розпалювання в країні шовіністичної істерії і затроєння загальної політичної атмосфери у світі".

Коли ж йдеться тепер про будь - яку нормалізацію на відтинку СССР - Китай, то це може бути кожночасно можливим, але на умовах, які з'ясував, як подає „Правда", Брежнєв у своєму виступі в Улан - Баторі в Монголії. К о н кретно йдеться тут про збереження в Азії статусу кво щодо кордонів, а в першій мірі щодо кордону між СССР і Китаєм. Ніяких інших китайських „передумов" СССР не прийме, бо вони мають за ціль „вманеврувати" совєтсько - китайські відносини у ще гірший сліпий кут. Китайське керівництво і сам Мао мають змогу здійснити проєкт погодження з СССР, але найперше вони мусять, пише „Правда", поробити „дійсно конструктивні кроки в тому напрямку". Ці „кроки" — це прийняття на практиці совєтських умов і резиґнація Китаю з ревізії, підписаного ще за царату російсько - китайського договору про кордон, на основі якого царська Росія заграбала значну частину китайської національної території, що, очевидно, тепер „благословить" також і совєтський російський режим. Така „розв'язка", твердить „Правда", мала б бути навіть по лінії „справжніх національних інтересів китайського народу".

Песимістична оцінка ситуації

У заключному висновку, однак, „Правда" досить песимістично оцінює перспективи на майбутнє, пишучи, що „аналіза пекінської пропаґанди, розгорнутої після сесії ВЗНП, як і зовнішньополітичної практики Пекіну, дозволяє зробити висновок про дальшу еволюцію маоїстського курсу в напрямку ворожому інтересам всіх народів". Іншими словами, совєтський режим має малі вигляди на те, щоб принаймні на с у ч асному етапі добитися якогось порозуміння з Китаєм. Не йдеться вже тут про порозуміння на відтинку двох комуністичних центрів як таких, а тільки на відтинку відносин між Китаєм і СССР як державами. І керівники Китаю і керівники СССР прекрасно здають собі справу з того, що боротьба розгорілася за дуже високу ставку, і капітуляція чи поступки котроїсь із сторін, означає ніщо інше, а її резиґнацію з проводу у керівництві міжнародного комунізму. На це не дозволить собі ні Москва і Пекін, отже вигляди на погодження практично ніякі.

З цих міркувань, по всій правдоподібності, „Правда" написала що „серйозна загроза з боку маоїзму" продовжує існувати і що через це „принципове розвінчання ідеології і політики маоїзму, послідовна боротьба з ним лишається одним з найактуальніших завдань". Очевидно, таку політику абсолютної непримиренности совєтська газета мотивує „інтересами соціялізму, свободи, незалежности і безпеки народів". На звичайній мові йдеться про мотивацію інтересами російського імперіялізму і колоніялізму, про що, зі свого боку, відверто говорять китайці, пишучи про московський „соціял - імперіялізм" і про „нових царів" у Кремлі.

Все таки, кажний огляд совєтсько - китайських відносин повинен узгляднювати той факт, що в обох випадках маємо справу з тоталітарними режимами, які, хоч сьогодні воюють, „через ніч" можуть зайняти цілком протилежні позиції.

(Кінець)

„МОЖНА НА ПАЛЬЦЯХ ПІДРАХУВАТИ..."

Газета „Молодь України" з 1 лютого видрукувала статтю М. Хрієнка „Всеобучу — всю увагу", додаючи таку редакційну п р и м і т к у: „наприкінці минулого року в ЦК ЛКСМ України відбулася нарада завідуючих відділами робітничої і селянської молоді. На порядку денному стояло важливе питання — механізаторський всеобуч: досвід, проблеми, перспективи. Пропонуємо нотатки нашого кореспондента".

Зі статті ясно виходить факт кризи на відтинку сільського господарства в Україні у зв'язку з масовим відпливом молоді з села. Автор пише, що „до 1980 року колгоспам і радгоспам необхідно мати кваліфікованих хліборобів удвічі більше, ніж зараз. Розв'язати цю проблему, на перший погляд, просто: більше навчати молодих спеціялістів. За останні десять років у нашій країні підготовано стільки механізаторів, що їх вистачило б для роботи в дві зміни на всіх сільськогосподарських машинах. Однак, у багатьох областях республіки ще бракує кадрів, а в Київській і Ровенській зменшується кількість молодих механізаторів".

Щоб рятувати ситуацію, совєтські чинники в Україні розпочали мобілізацію жінок на сільськогосподарські роботи, поповняючи дівчатами кадри трактористів і водіїв вантажних автомобілів. Згаданий автор пише, що рік у рік збільшується в республіці кількість жінок - механізаторів. Залучення їх до кваліфікованої праці в сільському господарстві має й соціяльне значення. Робота жінок обумовлена не тільки інтересами сільськогосподарського виробництва, а й потребою підвищення їх культурно-технічного рівня. У республіці працює 24 жіночих тракторних бригади, з них 12 у Миколаївській області. У Полтавській серед 29 тисяч молоді, яка зайнята сільськогосподарським виробництвом, 16 тисяч дівчат (тобто 55 відсотків)".

В статті говориться про неефективність чи малу видайність праці у сільському господарстві, у колгоспах і радгоспах. Автор статті наводить цікаві дані. Він пише, що коли б належно використовувано наявну в Україні сільськогосподарську техніку — мова про парк комбайнів — то „можна зібрати ввесь хліб в країні за 54 години безперервної роботи". Комбайнерський парк нараховує, як подає автор, 670 тисяч машин „СК-4" у звичайному варіянті і модернізованому. Видайність праці, однак, є така низька, що збір зерна переводиться не за 54 години, а за аж місяць часу, або за 720 годин роботи.

Автор пише, що „можна на пальцях підрахувати господарства, які зібрали зернові в оптимальні строки — за 10-15 робочих днів. Жнива, як правило, тривали місяць". Очевидно, на все можна знайти причину і її подає згаданий автор, відзначаючи, що „причина низького рівня використання техніки насамперед у незадовільному впровадженні проґресивних форм технічного обслуговування. Нова техніка, яка надходить у колгоспи і радгоспи, потребує високої загальноосвітньої і професійної підготовки". З цим міркувань, пише він, „механізаторський всеобуч" — справа державної ваги".

Враховуючи всі ці дані, не приходиться дивуватися тому, що у найновішому звідомленні Центрального статистичного управління УССР виявлено недовиконання плянів сільськогосподарського виробництва у 1974 році.

БЕЗРОБІТТЯ В ЕВРОПІ

Брюссель. — Безробіття в дев'ятьох країнах Европи, які належать до Европейської Господарської Спільноти, постійно зростає. В січні 1975 р. в урядах соціяльного забезпечення зареєструвались як безробітні 4,212,488 осіб. Це число від січня 1974 р. зросло на більше як один мільйон осіб. Найбільше безробітних зареєстровано в Данії (160 процент) і найменше в Західній Німеччині — 38 процент.

ДЕЩО ПРО БІБЛІЙНІ „МІТИ"

У нашому середовищі — доволі часті виступи доморослих „дослідників" Біблії, які у різних статтях доходять до такої критики Старого Завіту, від якої, як кажуть, вуха в'януть, і перед якою можна тільки розвести руками. Але все це впливає на таке викривлене поняття про Св. Письмо, з яким жити нормальним культурним людям просто неможливо. І зробити для поправи положення небагато можна, бо рівень „критики" просто виключає поважну дискусію, а до того знаходяться ще й духовники, що підтримують абсурдну „переоцінку"...

І тут Сам Господь Бог відкриває щілинки, що освітлюють правду для нашого пізнання. Цікава історія появилася в „Івнінг Стар" із Спенсер, Індіяна. Гаролд Гіл, президент „Куртіс Ен - джін Ко." і дорадник в програмі міжплянетних вивчень так починає своє оповідання: „Я думаю, що одна з найбільше вражаючих речей, які має для нас Бог, трапилася нашим астронавтам і науковцям у Грін Белт, Мд." Вони перевіряли положення сонця, місяця і плянет у просторі, де вони були б 100 років і 1000 років від нині.

Мушу признатися, що усе це для мене як туман. Але полети на Місяць, яких ми були майже наочними свідками, викликають повне довір'я, до цієї наукової праці та всіх розрахунків із усією їх фантастичною прецизністю.

Отож, в процесі устійнення орбіт і координат, учені перевіряли к о мпюторами проміри століття з майбутнє і в минуле, коли раптом усе зупинилося. Компютор зупинився і подав червоний сигнал, що щось не впорядку: або інформація невірна, або ж вислід не згідний із стандартами. Коли все докладно перевірили, то виявилося, що бракує одного дня в просторі на пройдений час. Усі розгубилися. Ніхто не міг придумати вияснення. І тут один релігійний із групи вчених згадав оповідання ще з недільної школи про те, що сонце зупинилося на один день. Задля жарту знайшли місце в кн. Ісуса Навина: „І затрималося сонце, а Місяць спинився... Зупинилось сонце посеред неба і не квапилось заходити майже цілий день" (10:13).

От вам і день! Але, коли знов усе докладно перевірили, то той день виявився 23 год. і 20 хвилин... Та й у Св. Письме сказано: майже цілий день. А також: „І не було такого, як день той, ані перед тим, ані опісля..." Усе це добре, але для правильних к а лькуляцій всеодно бракувало 40 хвилин, що на великі відтинки часу спричинювало цілком поважну проблему. І знов той же вчений пригадав, що є десь в Біблії згадка про те, що сонце пішло назад. На цей раз усі просто висміяли колегу. Але таки взяли Книгу і прочитали в 2 Царів 20:9-11: „І сказав Єзекія: нехай тінь вернеться назад на десять ступенів! І кликнув пророк Ісайя до Господа, і Він завернув тінь на ступенях, де вона спускалася на часомірові Ахазовому, на десять ступнів назад".

Диво! 10 ступнів — якраз 40 хвилин. Вставили цей день (23 год. 20 хв. плюс 40 хв.) і всі розрахунки доладу!..

Між іншим, згадані „критики" чіпляються до текстів, що не потребують ніяких, а тим більше незвичайних, доказів. Тільки трохи знань у додаток до доброї волі та миру Христового, духової рівноваги.

СКП

Президент Форд готовий погодитися на компроміси з Конґресом

Вашинґтон. — Після нарад із групою чільних демократичних законод а в ц і в, президент Джералд Форд заявив у п'ятницю, 28 лютого, що він готовий переговорювати з Конґресом в справі „можливих компромісів" щодо економічної й енерґетичної програм і що може навіть відкласти додаткові підвишки в митах на імпортовану нафтову ропу. Як відомо, Президент підписав проклямацію, згідно з якою 1-го лютого мито на одну бочку нафтової ропи збільшилося на одного доляра, а 1-го березня і 1-го квітня також мають зрости ще по одному долярові. Тепер президент Форд заявив, що розгляне можливість відложення на 60 днів березневі і квітневі підвишки в митті. Конгрес вже раніше проголосував законопроєкт, який вимагає відкласти всі підвишки в миті на 90 днів, щоб дати змогу законодавцям виготовити альтернати в н и й плян для зменшення залежности ЗСА від чужих держав щодо пального та для зменшення вживання нафти в Америці. Комент а т о р и думають, що Президент заявив, що розгляне можливість відложення підвишок в миті на 60 днів, щоб оминути конфронтації з Конґресом. Він раніше заявив, що накладе „вето" на законопроєкт Конґресу, який вимагав відложення підвишок на 90 днів.

Під час нарад з демократичними законодавцями минулої п'ятниці Президент сказав, що може погодитися на 21.3 більйонове зменшення в податках, проголосоване Палатою Репрезентантів день раніше, хоча він сам запропонував зменшити податки тільки на 16 більйонів долярів.

АТЛЯНТИК СИТІ

Репортаж Леоніда Полтави

3

Але ось тепер є нагода закуповувати на 80 акрах ділянки — парцелі, будуватись самим, або брати контракторів. Про це д-р Ваць краще знає і розповість, бо місто фактично доручає йому розбудову цього великого центрального району Атлянтик Сиі.

—На цю тему вже маю нотатки.

—А щодо рибки, то хто бажає ловити її з берега, той взагалі тут нічого не мусить платити. Такий міський закон. Не знаю, чи й президенти тут ловили рибу (і яку саме), але тут я бачив і покійних президентів Кеннеді та Джансона, і Ніксона, і президент Форд був, коли займав становище віцепрезидента. А з ними є завжди й велике оточення з уряду, сенатори, конґресмени, федеральні, стейтові... Є тут два коледжі: Атлянтик Коммюніти Коледж і Стейтовий Коледж, отже є багато професури і студентів, які завжди активні в культурному житті міста. При березі океану завжди відбуваються безкоштовні концерти на відкритій сцені. Виступають часом вечорами в робочі дні, часом у неділю, — залежно також від погоди, — симфонічні оркестри, хори, піяністи-віртуози й інші.

—А щодо клімату?

— Клімат тут особливий, такий, що кращого й бажати не можна. Він має свою особливість: влітку тут на 10 степенів холодніше, як навколо Атлянтик Сиі, бо океанська вода не так швидко нагрівається, як земля. Зате взимку тут на 10 степенів тепліше, бо океанська вода не так швидко нахолонює і по-своєму „опалює" місто, — весело, по-молодечому сміється журналіст. — Маємо власний природний опал і охолодження з Атлянтику!

—Чи за вступ на пляжі треба платити?

—Ні, всі вони вільні для гостей. І всі вони дуже чисті.

УКРАЇНЦІ В АТЛЯНТИК СИТІ

Українців у цьому місті, на жаль, небагато.

Крім п. Романа Антоновича з дружиною (до речі, п-во Антоновичі — це родина д-ра Мирослава Антоновича, організатора й керівника унікального українського Візантійського Хору з голляндців), в Атлянтик Сиі має власну фірму п-ні Марія Боровець із Волині — компанію для миття вікон. Її батько й мати були запроторені на Сибір, де батько й помер, а матір вдалося перевезти до Америки, живе тут, має понад 90 років. Пан мельник має у місті власний готель, який процвітає. Живе тут д-р Ваць, про якого окремо далі. Має в місті власний готель п. Ковальчин, який, однак, приїздить сюди переважно влітку, на відпочинок. Власниками готелю є панство Різняки, старші люди. Чоловік колись був відомим артистом у Київському цирку. Мають вони й „апартамент гавз", який винаймають. Пані Надія Віштук із Філядельфії також придбала готель у Атлянтик Сиі. В управі міста працює п. Іван Гладун, здається з третьої ґенерації. В дирекції стейтового коледжу працює, як урядничка, інтеліґентна, свідома молода українка п-і Кулик. Декілька осіб працюють у Ню Йорку, а живуть у Атлянтик Сиі, як п. Діденко, п. Манджура. Можливо, серед читачів знайдуться й ті, кого спровадила до Америки п-і Головата з Філядельфії. Під час великого переселення українців з Европи по другій світовій війні вона допомагала десяткам, може й сотням родин. У Атлянтик Сиі п-і Головата має готель та провадить гарний ресторан.

У місті виходять кілька часописів, у тому й щоденник „Атлянтик Сиі Пресс". Переглядаючи річники, з приємністю стверджую увагу цього щоденника й інших видань до української теми. Напр., у щоденнику в числі з 13 травня 1968 р. знаходжу таке повідомлення у вістках, що їх пише Чарлз Лайбріззі: „Роман Антонович повернувся з вшанування Тараса Шевченка у Вашинґтоні — українського поета й борця за свободу. Вшанування відбулося в американській столиці. Він був між 4000 громадян, які пікетували російську амбасаду, вимагаючи, щоб Москва „звільнила поетів, письменників, журналістів і науковців з концентраційних таборів". Між ін., п. Роман Антонович був першим українським журналістом, який ще в 1956 р. на сторінках „Нашої Мети" в ч. 19, у статті „Я кличу молитви"..., повідомив про трагічну смерть і вічне безсмертя 500 українок-героїнь, які загинули під гусеницями совєтських танків у Кінґірі.

У числі з 12 жовтня 1974 р. „Атлянтик Сиі Пресс" помістив велике фото з групи українських танцюристів та довшу інформацію про те, що „Українські танцюристи виступили з кольоритним показом танків" (пера Вілліяма МекМегона). Мова там про вдалий виступ ансамблю „Зоря" з повіту Кумберленд на „Музичному пір-і", під керівництвом п. Івана Чупашка. Американський журналіст згадав при тому добрі слова Тараса Шевченка: „І чужого научайтесь, й свого не цурайтесь", радіючи тим, що молодь із „Зорі" на практиці здійснює думки великого поета. У „Зорі" танцюють 30 юнаків і дівчат. Їхній виступ спонзорувало місто Атлянтик . Сиі. Представник „Зорі" п. Вол. Гаврищук розповідав великій авдиторії — глядачам про Україну, про традиційні танки, про їх зміст — збір урожаю, козацькі походи, карпатські леґенди... — а після нього міський щоденник докладно розповів про все читачам.

Ілюстрований, журнального типу, „Сандей Пресс" у Атлянтик Сиі в числі з 8 грудня 1974 р. не лише детально змалював чудовий виступ великої мистецької танцювальної групи українців із Майнвілл „Чайка", розповів про їхніх керівників, учасників і т. д., а й зробив для українців такий реверанс: помістив світлини на розвороті 2 сторінок і, крім англомовного напису, додав гарний напис українською мовою: „Чайка українська". У „Чайці" танцюють 40 осіб прекрасної молоді. Керує ними п-і Дашняк, матері шиють народні костюми для різних виступів — полтавські, гуцульські й ін.; відомий актор п. Мирослав Солтис їздить із Філядельфії до Мілвіллу, показує молоді українського походження, як треба виконувати українські танки. Про це й багато чого іншого, зокрема про важливість збереження української культури в Америці, — читаємо в тому виданні журналу в Атлянтик Сиі.

(Продовження буде)

Чикаґо й околиця!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чикаґо, Ілл.

повідомляє, що

в суботу, 8-го березня 1975 р.

о годині 7-ій вечора

в Союзовому Домі

при N. Western Avenue, Chicago, Ill.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

в яких обов'язані взяти участь Члени Окружної Управи, конвенційні Делегати й Урядовці таких Відділів:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 118, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 223, 250, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 499.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття Зборів й прийняття порядку нарад;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Прийняття протоколу останніх Зборів;
4. Затвердження Номінаційної Комісії;
5. Звіт Окружної Управи й Контр. Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Уділення абсолюторії Окружній Управі;
8. Вибір Окружної Управи й Контрольної Комісії;
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, гол. секр. УНС
10. Запити до представника Союзу;
11. Затвердження пляну праці на 1975 р.;
12. Внески — запити — закриття нарад.

В зборах вузьмуть участь:

ВОЛОДИМИР СОХАН — головний секретар, МИРОН КУРОПАСЬ — головний радний, АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО — головний радний

По Зборах буде ПЕРЕКУСКА

За Окружну Управу:

Михайло Ольшанський, голова — Лев Керичинський, секретар

Окружний Комітет Відділів УНС Перт Амбойської Округи

повідомляє, що

в неділю, 9-го березня 1975 р.

година 4-та по пол.

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при 766 Стейт вул., ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Перт Амбойської Округи УНСоюзу

НА ПОРЯДКУ ДНЯ НАРАД:

1. Відкриття. 2. Вибір Президії. 3. Вибір Номінаційної Комісії. 4. Прийняття протоколу з попередніх загальних зборів. 5. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії. 6. Дискусія над звітами. 7. Уділення абсолюторії управі. 8. Доповідь д-ра І. ФЛИСА. 9. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1975 рік. 10 Привіти, внесення і побажання. 11. Закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані всі предсідники, секретарі, їх заступники, касири, організатори і конвенційні делеґати слідуючих Відділів УНС:

104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 344 349,353, 372

У ЗБОРАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

Д-р ІВАН ФЛИС, заст. головного предсідника, ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обл. організатор.

Преосвященний Архиєпископ Марко, почесний голова

Іван Рачинський, секретар — Михайло Фединишин, предсідник

Іван Бабин, касир — Павло Савка, гол. К. Комісії

Джерзі Сиґі й Околиця!

В п'ятницю, 7 березня 1975 р.

о год. 7-ій вечора

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при Fleet & Oakland Ave., Jersey City, N.J.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС Надгудсонської Округи

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делеґати наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і вибір президії зборів;
2. Відчитання протоколу попередніх Річних Зборів;
3. Звіти уступаючої Управи: голови, секретаря і касира;
4. Звіти Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі.
6. Слово членів Головного Уряду;
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
8. Схвалення пляну праці на 1975;
9. Обговорення організаційної кампанії;
10. Внески — запити — закриття зборів.

В зборах візьмуть участь:

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ з канцелярії УНСоюзу та ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обласний організатор

За Управу Окружного Комітету:

Мирон Сірий, голова — Йосиф Зубрицький, секретар

Стефан Островський, касир — Михайло Волошин, голова К. Комісії

Увага! ТЕАТРАЛЬНА СТУДІЯ МОЛОДІ Увага!

при ПАРАФІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ в ЧИКАГО, Ілл.

НОВА ВИСТАВА

„НЕПЕРЕМОЖНИЙ КЛИЧ"

3 дії, 6 відслон — співи, танці — 60 дієвих осіб.

Автор і режисер — Л. ЦЕНИНСЬКИЙ

НА ЗАГАЛЬНЕ БАЖАННЯ

повторення в Чикаґо

Неділя, 9 березня 1975 р.

Год. 3:30 по пол.

STEINMETZ HIGH SCHOOL

Автобуси виїжджатимуть того дня о год. 2:30 з-під Парохіяльного Уряду.

Окружний Комітет Відділів УНС в Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

в суботу, 8-го березня 1975 р.

о год. 6:00 вечора

в залі УКЦЕРКВИ СВ. ПЕТРА і ПАВЛА при 631 Н. Ривер Ст., в ВІЛКС БЕРРІ, Па.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

В зборах повинні обов'язково взяти участь Відділові урядовці, Конвенційні Делеґати і представники з родинами наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвил — 169; Сейр — 236.

У зборах візьмуть участь:

МАРІЯ ДУШНИК, заступниця гол. предсідника

До участи в зборах запрошується Членство і все місцеве Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Дяків, голова — Василь Стефурин, секретар

Аллентавн і околиця!

В неділю, 9-го березня 1975 р.

о год. 3-ій по пол.

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

при 1301 Нювпорт Аве., НОРТГЕМТОН, Па.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС

Аллентавну і околиці

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делеґати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемтон — 44 і 318; Бетлегем — 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369 і Редінг — 48.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і вибір президії зборів;
2. Справоздання з діяльности Округи;
3. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
4. Схвалення пляну праці на 1975 рік;
5. Обговорення весняної організаційної кампанії;
6. Різні справи.

По зборах відбудеться СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА.

У зборах візьмуть участь:

МАРІЯ ДУШНИК — заст. гол. предсідника, АННА ГАРАС — гол. радна.

ОКРУЖНА УПРАВА

ПОВІДОМЛЯЄМО ГРОМАДЯНСТВО, ЩО

АВТОБУСИ НА ДЕМОНСТРАЦІЮ

яка відбудеться в НЮ ЙОРКУ

8-го БЕРЕЗНЯ 1975 РОКУ

і яку попередить

СЛУЖБА БОЖА в КАТЕДРІ СВ. ПАТРИКА

о год. 3-ій по пол. —

автобус з НЮАРКУ й околиці організується з Народного Дому, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Просимо зголошуватися до п. Длябога в Народнім Домі в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВІД ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ

ПЕТРА ЯРЕМИ

Jarema Funeral Home

129 East 7th Street, New York, N.Y. Тел. 674-2568

З уваги на великий пожар телефонічної компанії в Ню Йорку, наш телефон на якийсь час НЕ БУДЕ ЧИННИЙ.

Якщо отже, не дістанете телефонічного получення для обслуги — наше бюро буде відкрите 24 год. на день — в ночі можна телефонувати від 7 веч. до 7 ранку —

(201) 791-7750 (тел. collect)

НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

і

ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ

Шевченківська Наукова Конференція

для вшанування пам'яті

ПАТРОНА Т-ВА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

відбудеться в суботу, 8-го березня 1975 року, в годині 5-ій по пол., в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА:

1. Директор Філологічної Секції, проф. д-р В. ЛЕВ: Відкриття.
2. Проф. д-р М. ЧИРОВСЬКИЙ: Звіт з діяльности НТШ за минулий рік.
3. Д-р В. ВЕРГАН: доповідь на тему „Поема „Неофіти" і її символіка".
4. Д-р М. КУШНІР: доповідь на тему „Філософічний світогляд Шевченка".
5. Проф. д-р В. СТЕЦЮК: Закриття.

Вхід вільний — Гостям раді!

Управа Наукового Т-ва ім. Шевченка в ЗСА

Дирекція Філологічної Секції

204-ий Відділ УНС відзначить...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

целярії вислав Відділ впродовж року $30,907.88 членських вкладок. Предсідник д-р О. Соколишин подав короткий звіт про 28-му Конвенцію, в якій від 204-го Відділу були делеґатами: він сам, д-р В. Палідвор і Софія Карплюк. Голова Контрольної Комісії д-р Іван Козак здав звіт з перевірки братської каси Відділу в якій з кінцем року було $3,732.33, ствердив дуже точне і дбайливе діловодство фінансів Відділу та запропонував, після короткої дискусії, уділення абсолюторії уступаючому урядові з окремим признанням фінансовому секретареві д-рові В. Палідворові, що апробовано одноголосно.

Після доповідей головного секретаря і обласного організатора відбулась дискусія, в якій порушено ряд питань, зв'язаних з фінансуванням Української Будівлі, видавничою діяльністю УНСоюзу та участю УНСоюзу, його Відділів і членства в громадських акціях. На всі питання доповідачі дали вичерпані відповіді та вияснення.

Вкінці Зборів одноголосно переобрано Уряд Відділу в такому складі: д-р О. Соколишин — предсідник, Осип Стеткевич — заступник, мґр Т. Керницький — скарбник, д-р В. Палідвор — фін. секретар, Софія Карплюк — англомовна секретарка, ред. Орест Питляр і Іван Нурій члени, д-р І. Козак, Оксана Марко, мґр Михайло Шпонтак і Любомир Зелик — Контрольна Комісія.

Президент Форд закликає Конґрес поспішитися із зменшенням податків

Голлівуд, Флорида. — Під час пресової конференції у середу, 26 лютого, президент Джералд Форд заявив, що якщо Конґрес далі так повільно діятиме в справі зменшення федеральних податків, що мало б на меті стимулювати сповільнену економіку країни, то законопроєкт в цій справі може дійти до Білого Дому щойно в червні ц.р. Закликаючи законодавців якнайшвидше взятися за розв'язку цієї справи, Президент сказав, що він не знає інших заходів, які Білий Дім може запропонувати щодо поборювання безробіття, хібащо може погодитися на більше зменшення в податках, ніж 16 більйонів долярів, запропонованих ним в січні ц.р.

В справі енерґетичної проблеми, Президент сказав, що якщо демократичні законодавці нарешті погодяться щодо власного пляну розв'язання цієї проблеми, то він буде готовий переговорювати з Конґресом щодо „можливих компромісів".

Президент Форд знову закликав Конґрес схвалити для Камбоджі 222 мільйони долярів військової допомоги, твердячи, що без неї та країна впаде в руки комуністів. Президент дуже похвально висловився про державного секретаря Генрі Кіссінджера і його діяльність, заперечуючи цим поголоски, що Кіссінджер зрезиґнує в кінці цього року, а його місце нібито займе Елліот Ричардсон, теперішній амбасадор до Великобританії.

Президент Форд також виявив готовість переговорювати з Конґресом в справі збільшення військової допомоги для Південного В'єтнаму, заявляючи, що може погодиться на 3-річний плян в цій справі, замість настоювати на одноразовому 300-мільйоновому збільшенню в цій допомозі.

Відповідаючи на питання щодо можливої зміни в американській політиці відносно Куби, президент Форд сказав, що якщо Гавана вкаже, що хоче змінити свою політику щодо ЗСА, то Білий Дім „може перевірити свою дотеперішню політику". Наразі, — сказав Президент — комуністичний режим Куби не доказав, що плянує будь-які зміни і тому ЗСА повинні надалі продовжувати свою дотеперішню політику.

Сенатори пропонують відновити військову допомогу Туреччині

Вашинґтон. — Чільні сенатори із Демократичної і Республіканської партій внесли резолюцію, що Америка відновила військову допомогу для Туреччини, припинену на вимогу Конґресу 5-го лютого ц.р. з огляду на вмішання Туреччини в конфлікт на Кипрі. Після припинення цієї допомоги Туреччина загрозила, що зірве всі мілітарні зв'язки із ЗСА та закинула Вашинґтонові, що він „діяв злонамірено". Щоб запобігти ще більшому поглибленню конфлікту між ЗСА та Туреччиною, Білий Дім заохочував законодавців із обох партій вимагати відновлення військової допомоги для Анкари. У висліді цих старань Білого Дому у середу, 26 лютого, такі чільні законодавці як лідер Демократичної більшости в Сенаті Майк Менсфілд, лідер Республіканської меншости сенатор Гю Скотт, демократичний сенатор Джон Спаркман, який є головою Сенатської комісії для закордонних справ, демократичний сенатор Джон Стенніс, голова Комісії для збройних сил, та три інші впливові сенатори внесли резолюцію щодо відновлення мілітарної допомоги для Туреччини. Ця резолюція тепер буде розглянена Комісією закордонних справ. Речники Сенату заявили, що резолюція була виготовлена дуже скоро і без великого розголосу, бо Туреччина загрозила, що може вимагати, щоб ЗСА зліквідували свої військові бази, які находяться близько совєтського кордону.

З огляду на велику пожежу, телефонічної централі в Ню Йорку, НЕ ПРАЦЮЮТЬ телефони ЦЕНТРАЛІ СУА і РЕДАКЦІЇ „НАШЕ ЖИТТЯ".

У всяких справах просимо

ЗВЕРТАТИСЬ ЛИСТОВНО

на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL WOMENS LEAGUE OF AMERICA або "OUR LIFE"

108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Д-р Лука Луців:

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК

СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

SVOBODA

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

Демократичні конґресмени представляють новий енерґетичний плян

Вашинґтон. — Демократичні члени Комісії засобів і заходів Палати Репрезентантів у неділю, 2 березня, оприлюднили свій власний плян щодо розв'язки енерґетичної проблеми країни і речники Білого Дому натякнули, що цей плян може стати підставою „компромісу" між Білим Домом і Конґресом, бо з усіх пропозицій, представлених досі демократами, цей найбільше подібний до пляну президента Форда. Голова Комісії засобів і заходів конґресмен Ел Улман із Ореґону заявив на телевізійній програмі, що плян його Комісії є „гострішим і більш вимагаючий" ніж попередні демократичні пропозиції, а у вступі до цього пляну зазначено, що плян в загальному погоджується з Президентом щодо потреби зменшити залежність ЗСА від чужих країн щодо постачання пального.

Плян демократичних членів Комісії засобів і заходів справді не пропонує специфічних законопроєктів, але рекомендує: 1) встановити „збільшуваний податок" на надмірне вживання бензини, тобто, на кожний ґальон бензини понад 9 ґальонів, вживаних одним водієм автомобіля протягом одного тижня, податок спочатку виносив би 5 центів, а до 1979-го року зріс би до 40 центів; 2) встановити збільшувану квоту на імпорт нафтової ропи, щоб до 2-ох або 3-ох років зменшити імпорти на один мільйон бочок денно, а до 10 років зменшити імпорт на 15 відсотків; 3) встановити федеральну аґенцію, яка безпосередньо переговорювала б із закордонними продуцентами нафти і робила в них замовлення на нафтову ропу; 4) проголосувати спеціяльний податок на „надмірні прибутки" американський нафтових корпорацій, щоб ці корпорації не використовували енерґетичної проблеми для збільшення своїх приходів.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД ім. І. ФРАНКА

з сумом повідомляє, що в Чикаґо, Ілл., в ночі на 2-го березня 1975 року, ненадійно помер

сл. п.

Д-Р ОЛЕСЬ БАБІЙ

народжений 17-го березня 1897 року, поет і письменник, педагог, кол. учасник Українських Визвольних Змагань, хорунжий УГА, співробітник Пресової Кватири Київської Формації Січових Стрільців.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНОГО ФОНДУ ім. І. ФРАНКА в ЧИКАГО. Ілл.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 10-го грудня 1974 року, ненадійно відійшов у Вічність

бл. п.

Д-Р ПЕТРО КУЛИНЯК

Цією дорогою, в імені Родини і нашому, складаємо щиру подяку всім Тим, що своєю участю в похоронних відправах віддали останню пошану Покійному.

Передовсім складаємо щиру подяку о. Пароховi В. Головінському за відправлення Панахиди, Служби Божої та за відпровадження на місце Вічного Спочинку на цвинтар Факс Чейс.

Д-рові Юрієві Цегельському щиро дякуємо за зворушливі слова прощання у похоронному заведенні. Прощав він Покійного від організації Пласт і Об'єднання Ветеренарних Лікарів, членом якого був Покійний. Особливо щиро дякуємо д-рові Курилясові, котрий приїхав з Вашинґтону, щоб взяти участь в похоронах, як рівнож прощав Покійного від Головної Управи Ветеринарних Лікарів.

Дякуємо всім Ветеринарним Лікарям, що так чисельно прибули попращати свого Товариша.

Як рівнож дякуємо представникам Пластової Станиці пл. сен. Романові Левицькому і Богданові Одежинському.

РОДИНА і ПРИЯТЕЛІ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого, Незабутнього ТАТА, ЧОЛОВІКА і ДІДУСЯ

св. п. Тихона Петровича НЕЧИТАЙЛО

буде відслужена

ПАНАХИДА

в неділю, 9-го березня 1975 р.

о 12:30 год. дня у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

на OAKLAND CEMETARY, Adams & Ramona Avs.

РОДИНА

Із сумом повідомляємо, що в ночі на 2-го березня 1975 року в Чикаґо, Ілл., ненадійно помер

сл. п.

Д-Р ОЛЕСЬ БАБІЙ

нар. 17-го березня 1897 року, поет, письменник, педагог, кол. учасник Українських Визвольних Змагань, хорунжий УГА, співробітник Пресової Кватири Київської формації Січових Стрільців.

ПАРАСТАС — в понеділок, 3-го березня, о год. 8:30 веч., ПАНАХИДА — у вівторок, 4-го березня 1975 р., о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН — в середу, 5-го березня 1975 р. о год. 11-ій ранку з похоронного заведення Музика і Син до церкви-собору св. Володимира й Ольги, а опісля на цвинтар св. о. Миколая.

СТАНИЦЯ Б-ВА СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ в ЧИКАГО

Різдво в Лос Анджелесі

Важко Голивудській природі передати настрій зимової пори Різдвяних Свят. Живучість зелених дерев та квітів і відсутність снігу та морозу, ніяк не пригадує нам Різдва.

Лос Анджелес стрічає Різдвяні Свята врочисто та гучно. З тієї нагоди влаштовують концерт колядок, в якому беруть участь різні національности та різні мистецькі одиниці з цілої околиці. Цей концерт відбувається в залі найкращого музичного центру та триває цілий день, де його передають місцеві телевізійні станиці та радіо під час Різдвяних Свят. Цього року крім участи мішаного хору „Кобзар" під керівництвом маестра Володимира Божика, співав ще дівочий хор СУМА — 27 дівчат — під керівництвом Люби Понятишин-Кеске і при акомпаньяменті гітар в підготові її мужа. Цей хор під час Різдвяних Свят заповнив телевізійні екрани на багатьох станціях. Гарними українськими народними строями, милозвучними голосами та дівочою усмішкою, зачаровували вони не тільки членів української громади, але й не-українців. Коляди хору передавалися також радіом. Від „Каунті Мюзік енд Арт Комишен" одержано письмене признання та подяку за виконання і збагачення програми. Згаданий хор теж брав участь в імпрезах з рамени української католицької церкви та в українській православній церкві.

Спілка Української Молоді, влаштовує щорічно Український Традиційний Святвечір для цілої громади. Програма це показ українських різдвяних звичаїв. Цьорічна програма була в руках та виконанні сумівської молоді. Про українські різдвяні звичаї розказали, українською мовою Надія Хич, а по-англійськи Інгрід Рівна, юначки-студентки університету. Цілою програмою проводив Омелян Демків. Почесною родиною були пані Липинська та М. Долинюк. Після подачі наших традиційних страв, приготовлених панями Батьківського комітету, присутні в заповненій залі Українського Культурного Осередку, прислухувались до виступу сумівської струнної оркестри під проводом Степана Клося, яка виконала ряд колядок. Виступав також дівочий хор СУМА, під керівництвом Люби Понятишин-Кеске, виконуючи ряд колядок і останню точку — „Щедрик" у новій переробці.

Останньою імпрезою цьорічного різдвяного циклу, була Просфора мішаного хору „Кобзар", з концертом колядок, під керівництвом Володимира Божика.

П. Білецький

КІССІНДЖЕР ЗАПОВІДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ЗМІНИ ПОЛІТИКИ ЩОДО КУБИ

Гюстон, Тексас. — Державний секретар Генрі Кіссінджер у суботу, 1-го березня, заявив, що ЗСА готові змінити свою політику щодо Куби, тобто, закінчити свій 14-річний економічний і політичний бойкот цієї комуністичної держави, якщо 23-членна Організація Американських Держав (ОАД) проголосує знести свої власні економічні і політичні санкції, встановлені ОАД в 1964-му році. Але Кіссінджер зазначив, що зміна американської політики щодо Гавани залежатиме не тільки від того, чи ОАД проголосує знести санкції, а також, чи Куба виявить готовість змінити свою власну політику щодо ЗСА. Промовляючи на конференції громадянських і бізнесових організацій Гюстону, Кіссінджер сказав, що Америка вже раніше виявила бажання ввійти в нові відносини з Кубою, бо під час нарад ОАД в листопаді минулого року в Кіто, Еквадор, коли було порушене питання знесення санкцій проти Куби, делегація ЗСА не голосувала проти цієї пропозиції, а тільки стрималася від голосування. Тепер, — сказав Кіссінджер, — Америка далі готова перевірити свою дотеперішню політику щодо Куби і тому він в квітні ц. р. плянує відвідати кілька південноамериканських країн і обговорити цю справу з міністрами закордонних справ тих країн. Якщо виявиться, що більшість членів ОАД бажатиме знести санкції проти Куби, то ЗСА „розглянуть можливі зміни у своїх власних відносинах з Кубою". Але ці можливі зміни в політиці Вашингтону будуть залежні від „змін в закордонній політиці кубинського уряду", особливо щодо „мілітарних зв'язків" Куби із Совєтським Союзом.

В Гюстоні Кіссінджер також заявив, що ЗСА готові підписати нову угоду з Панамою щодо контролі і оборони Панамського каналу, а також, що Вашингтон за кілька днів плянує знести мита на деякі продукти із країн Південної Америки, встановлені новим американським торговельним законом. Ряд південноамериканських країн гостро наталврували ЗСА за встановлення цих мит і інших торговельних обмежень.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ Й ПІСНІ. ПОШЛІТЬ ЇЇ ТУДИ.

Загальні збори 375-го Відділу УНС у Філядельфії

Філядельфія (С. Г.) — 9 лютого ц. р. в залі Дому Окружного Комітету Філядельфійської Округи відбулися 48-мі з ряду річні збори 375-го Від. УНС ім. Дмитра Вітовського.

Збори відкрив голова Відділу Василь Василюк, який запросив всіх до спільної молитви, в якій просив у Господа вільности поневоленій, але нескореній Україні, а відтак зарядив вибір президії для переведення зборів. На голову президії одноголосно обрано Маріяна Коженьовського, а на писаря президії Петра Тарнавського — секретаря Відділу.

Із звітів голови Відділу Василя Василюка, секретаря Петра Тарнавського і касира Івана Даньківського, присутні довідались про активну і многогранну працю Відділу, в часі звітової каденції. Звітодавці інформували про стан членів Відділу і про фінансову господарку. Також інформували й про це, що в звітовому часі придбано до Відділу 15 нових членів приєднаних касиром Іваном Даньківським і секретарем Петром Тарнавським. Згадали члени управи і про свою працю в інших суспільно громадських установах міста Філядельфії, як також і Окружній Управі союзової Округи. Також заторкнено і працю в Конвенційному Комітеті 28-ої Конвенції УНСоюзу, що відбулася в Філядельфії в травні 1974 року.

За Контрольну Комісію вичерпний звіт склав Михайло Попик, заявляючи, що книговодство у Відділі проведено зразково, та що звіти управи є згідні з прилогами знайденими під час контролі.

Голова Округи, головний організатор УНС Степан Гавриш висловив признання членам управи, а головно Іванові Даньківському і Петрові Тарнавському за дружню співпрацю, яку вони виказали на терені Філядельфійської округи. При тому дякував і за 15 нових членів здобутих в ювілейному році, які уможливили Окрузі, 7-ий раз з ряду, стати чемпіоном за здобуття найбільшого числа членів 1974 року, а саме 463-ри.

Відтак Степан Гавриш поінформував про загальні справи цілости Союзу, як також і про плян праці на біжучий рік, а головно говорив про організаційний плян праці, якого завданням є здобути цього року 5.000 членів забезпечених на суму 12.000.000 долярів.

По речевій дискусії над звітами і доповідею Степана Гавриша, Михайло Попик в імені Контрольної Комісії поставив внесок на уділення уступаючій управі абсолюторії з признанням, що одноголосно схвалене. Опісля приступлено до вибору нової управи на 1975 рік, яку обрано в складі: Василь Василюк — голова, Марія Коженьовський — заступник, Петро Тарнавський — секретар, Іван Даньківський — касир. Контрольну Комісію очолив Василь Циган, а членами обрано Миколу Вачару і Михайла Чопика. По нарадах відбулася спільна перекуска під час якої порушено ряд важливих як відділових так і окружних справ.

Західньонімецький уряд звільнив терористів, надіючися на звільнення схопленого П. Лоренца

Берлін. — Щоб рятувати життя кандидата на посадника Західнього Берліну П. Лоренца, схопленого в четвер 28 лютого членами терористичної групи т.зв. „Руху 2-го червня", міські власті Західнього Берліну у порозумінні з західньонімецьким урядом погодилися звільнити чотирьох засуджених раніше терористів, членів цієї групи. Згідно з вимогою терористів, в'язнів разом із закладником перевезено до Франкфурту, але до полудня 3 березня не було відомо, куди терористи плянують виїхати і яким чином та коли прийде до звільнення Лоренца.

У тому самому часі, коли вирішувалася доля П. Лоренса, кандидата на посадника Західнього Берліну з рамени Християнсько-Демократичної Партії, в Західньому Берліні відбулися муніципальні вибори, які дали Лоренцу найбільший відсоток голосів з усіх кандидатів, бо аж 43.9%. Дотеперішній посадник міста Клавс Шітц з рамени Соціял-Демократичної Партії, одержав тільки 42,7 відсотків і якщо йому не пощастить оформити коаліції з Вільною Демократичною Партією, то посадником міста буде П. Лоренц. Переважає думка, що вільні демократи дадуть підтримку соціял-демократам і в цей спосіб не допустять до влади християнських демократів. П. Лоренц досі був мало відомим діячем у Західньому Берліні і правдоподібно дістав би був у виборах менше голосів, коли б його не схопили анархісти і коли б у висліді його справа якраз напередодні виборів не стала голосною.

Похорон св. п. д-ра Романа Дашкевича

Вже немає між живими великого сина українського народу, св. пам. генерала д-ра Романа Дашкевича. Помер він у суботу, 11-го січня 1975 р. Покійний народився 6-го грудня 1892-го року в Тустановичах, в Дрогобиччині в Західній Україні, де його батько був греко-католицьким парохом. Покійний залишив в Україні сина — одинака.

Українська громада в Куфштайні, Австрія, де Покійний проживав від кінця Другої світової війни, похоронила його 15-го січня ц. р. на місцевому кладовищі, де вже спочиває більша кількість українців — скитальців. Похоронні обряди почались о год. 9-ій ранку в шпитальній каплиці. Заупокійну Службу Божу, Службу і панахиди сослужили о. Іван Дашковський зі Зальцбурга та о. Михайло Іваняк з Мюнхену.

На похоронних відправах були присутні президент УНР Микола Лівицький, прем'єр д-р Леонтій, голова ЦПЕУН з Мюнхену мгр Андрій Мельник, п-і Наталія Снігурович-Радловська, яка організувала похорон і в останніх важких часах Покійного опікувалася ним з великою християнською посвятою, далі представники й члени українських установ і товариств Куфштайту, як Афанасій Леша, голова Представництва Куфштайну, сотник Іван Ізвошик, секретар Т-ва Комбатантів, інж. Микола Максименко, член Управи ОУА, і багато громадян — українців Куфштайну.

Покійного прощав президент М. Лівицький. Він звеличав пам'ять доктора прав і колишнього адвоката у Львові як великого сина України, славного вояка-старшину, невтомного борця за суверенну Україну, організатора Січових Стрільців у Львові і Гарматньої Бригади Корпусу Січових Стрільців у Києві, учасника Визвольних Змагань, відданого патріота, члена багатьох українських установ, відзначеного більше орденами та ступенем генерал-хорунжого Армій УНР. Рівнож прощав Покійного А. Мельник, звеличавши Його особисті чесноти та шляхетні прикмети як людини і українця в його громадсько-суспільній діяльності. Отець Дашковський у своєму слові згадав, що Покійний плекав ідею однієї соборної Церкви з прикметами Української Церкви, а в щоденному житті був прикладом як допомагати потребуючим не словом, але чином і ділами. Підчас Служби Божої і на похоронах співав Володимир Федунів, к. студент Малої Семінарії в Римі.

Чимало вінків прикривало могилу Покійного, як символ вдячности української спільноти. Тризну, в якій взяли участь головно представники громади й громадські діячі з обома панотцями, звеличали Президент УНР, прем'єр д-р Леонтій і мгр А. Мельник. Під кінець тризни Президент подякував українській громаді Куфштайну, а зокрема Наталії Снігурович-Радловській, за всю прислугу віддану покійному генералові. Михайло Олійник та інж. Микола Максименко теж допомагали їй в організації похоронів.

Українська громада Куфштайну, це вже сьогодні мала клітина — 48 душ. Одначе далі проявляє свою живучість і — не зважаючи на інколи різниці поглядів — знаходить завжди один шлях для осягнення спільної цілі. Так і спільно віддала вона останню прислугу й пошану своєму співжителеві і визначному діячеві української історії.

Н. Н.

ТАРЗАН, 7262. ДВЕРІ ДО ХАТИНИ ВІДКРИТІ!

Але, Тарзане, що спільного має твоє життя із цими мавпами?

Будь терпеливим, Іто! Ця частина розповіді зв'язана з тим що сталося зі мною!

„Кала була прибита смертю її дитини... Лють Керчака проминула... Перелякані мавпи повернулися до племени."

„Пізніше Керчак попровадив своє плем'я в напрямі хатини мого тата, що часто робив і раніше... Але ніколи перед тим двері не були відкриті!!!"